

Després d'estar-ho cobejant bastant temps, per fi ens decidim a fer-ho: anem a fer un "trekking" per la serralada de l'Atlas, al sud del Marroc per intentar pujar al cim més alt del nord d'Àfrica, el Toubkal de 4.167 metres d'alçada.

Així doncs el dia 29 de març del 2010 els companys Carles Alcalà, Albert Arbós, Antoni Borràs, Lluís Mayoral, Jaume Montoliu, i Josep Mª Sans juntament amb l'Albert López i Lluís Sans (amics i companys de feina del Carles), agafem l'avió des de l'aeroport de Girona amb destinació Marrakech.

29 de març

Sortim de Barcelona a les 11 h. del matí cap a l'aeroport de Girona on arribem als voltants de les 12 h. Després de facturar equipatges i fer els tràmits necessaris, ens anem a prendre quelcom al bar de l'aeroport per fer temps doncs el vol cap a Marrakech surt a les 14'30 h.

Després de gairebé 2 h. de vol, arribem a Marrakech on ens esperen en Houssain i la seva esposa Raquel que son els agents que ens gestionaran tot el viatge. Després d'un curt trajecte, arribem al centre de Marrakech on dinem. Val a dir que hi ha una diferencia horària de 2 h. respecte a l'horari de Catalunya. Mentre dinem el Houssain ens pregunta si tenim inconvenient que s'ajunti al nostre grup una noia canària que viatja sola.

No hi posem cap inconvenient i ens presenta a la Cris que a partir d'ara anirà amb nosaltres.

Havent dinat ja ens espera la furgoneta per traslladar-nos fins Imlil . Després d'uns 60 km de carretera serpentejant i bastant malmesa, arriben a la població d'Imlil on ens trobarem amb el guia de muntanya (Hassan) el cuiner (Hassan) i diverses mules. Carreguem els equipatges a les mules i apa !!cap amunt!!.

Caminem uns tres quarts d'hora fins arribar al poble d'Aremd (2.050 m.) on sopem i dormim a una casa familiar.

Dia 30 de març

S'aixeca un dia esplèndid. Sol i cap núvol al cel. La vista des del poble d'Aremd es fantàstica: una profunda vall flanquejada per altes muntanyes totes cobertes de neu. Al final de la vall s'esbrina molt llunyà el cim del Toubkal (4.167m.), el nostre objectiu.

Així donç després d'esmorzar, carreguem altre cop les mules i comencem l'ascensió cap al refugi Neltner. Al cap d'una bona estona per la llera del ampli riu que baixa de les muntanyes, el camí comença a guanyar alçada fins arribar a Sidi Chamharouch (1'5 h.). Aquest indret es una petita aglomeració de cases que envolten un gran bloc de pedra blanca. Es un lloc de peregrinatge dels habitants de la zona. Després d'una breu parada on degustem un te i alguna que altra coca-cola, seguim el nostre camí. A partir d'aquí del camí es fa mes costerut i guanyem alçada ràpidament Pasem per dos "xiringuitos" de begudes i records. Seguim pujant una bona estona fins un lloc on comencen a trobar neu. En aquest punt, les mules no poden

seguir. Descarreguem els equipatges i ara toca dur-los al damunt o contractar portadors, cadascú fa lo que més l'interessa. Els portadors cobren 100 dirhams (10 euros aprox.).

Ens queda 1 h per arribar al refugi. Arribem al refugi Neltner (3.207 m.) als voltants de 3 de la tarda. Aquest refugi es propietat del C.A.F. de Casablanca i consta de 2 edificis, separats uns 100 m. amb una capacitat d'unes 300 places. Aquests dies es gairebé ple.

Ens instal·lem mentre el Hassan (cuiner) ens prepara el dinar a base de una "macroamanida" i un plat semblant a un fricandó . Després de dinar, uns s'en van a descansar i altres anem a fer un tomb pels voltants. Cal dir que la temperatura , un cop s'amaga el sol, baixa en picat i cal abrigar-se. Des del refugi s'albira part de la ruta que seguirem demà. A l'hora de sopar, una altre amanida gegant i la clàssica "harira" (sopa base de verdures i espècies).

31 de març

Ens llevem i després d'esmorzar, ens preparem per sortir a fer el cim del Toubkal. Com que la neu es força dura, ens calcem els crampons de sortida. Son gairebé les 9 del matí. Fem una ample llaçada per la dreta per estalviar-nos una pala de neu bastant inclinada i anem guanyant alçada ràpidament per una ample canal. Els dia es esplèndid i el sol pica de valent.

Al cap d'unes 2 hores d'ascensió, arribem a una ample collada on s'acaba la neu. Estem a 3850 m. d'alçada. Des de aquí seguim la cresta cap a l'esquerra per traces de tartera i roca fins a l'aresta final. Arribem al cim als voltants de 2 quarts d'una.

El cim del Toubkal (4.167 m.) es el mes alt del nord d'Àfrica. La vista es meravellosa: els cims veïns del Ras (4.083 m) i Timesguida (4.089) dominen el paisatge. El poble d'Aremd s'endevina al fons de la vall. A l'altre costat s'albiren les primeres planúries que indiquen que no estem gaire lluny del desert del Sàhara. A dalt d'aquest cim hi ha una estructura de forma piramidal amb moltes coloraines.

Fem les corresponents fotografies i comencen a tirar avall. Val a dir que un dels components del grup arriba mitja hora mes tard al cim. Un cop tots altre cop al coll, alguns components del grup pugen al Toubkal oest (4.073 m.) situat a l'altre costat del coll (30 min). Anem baixant, la neu es mes tova que a la pujada. Arribem altre cop al Refugi a dos quarts de quatre. Després de dinar, a descansar.

Mentre alguns descansen, la Cris i jo petem la xerrada amb el guia (Hassan) i tres guies mes al voltant de la llar de foc del refugi; arribem a parlar en sis idiomes diferents i ens entenem, curiosos...

Val a dir que la gent que hi ha al refugi de lo mes "universal": anglesos, belgues, alemanys, francesos, madrilenys, murcians, catalans...

1 d'abril

Avui teniem previst pujar als cims del Ras (4083 m.) i Timesguida (4089 m) però la majoria tenim el cos masegat del dia anterior i decidim no pujar. Així i tot, en Josep Mª Sans i en Lluís Sans se'n van, acompanyats pel guia, a fer una petita excursió fins un coll proper des de on s'albira un dels pocs llacs que hi ha a la regió. Al cap de dues hores ja han tornat al refugi i tots junts comencem a davallar. Son les 10.30 h.

Després d'una estoneta baixant, tornem a carregar les motxilles a les mules i seguim baixant fins arribar altre cop a Sidi-Chamharouch on el nostre cuiner ens prepara un altre amanida de les seves. Dinem sota cobert ja que el sol apreta de valent. Un cop dinats donem una volta pel lloc i hi ha qui compra alguna peça d'artesanía (a base de regateig, és clar). Cap a les 16 h. prosseguim la baixada. En unes 2 h. arribem a poble d'Aremd, ens allotgem a un altre casa familiar i abans de sopar sessió de bany i massatge típic de zona. Hi ha qui pateix una mica.....

Després de sopar (harira , couscous etc.) fem una petita volta al poble, però tornem tot seguit doncs hi ha poca llum i es molt solitari. El cel es totalment estel·lat.

Dia 2 d'abril

Ens llevem una mica tard i ben esmorzats, ens acomiadem del guia i del cuiner, doncs aquí acaba la nostre relació. Ens ve a buscar una furgoneta bastant destartalada on hi carreguem els equipatges perquè ens els baixi a Imlil. Nosaltres fem la baixada a peu. Als voltants de les 12 h. ja som tots a Imlil. Per fer temps fins que ens vingui a buscar la furgoneta, fem un tomb pel poble, visitem una cooperativa on ensenyen com es fa l'oli d'Argan, típic d'aquestes contrades. Comprem alguns records i a la una del migdia empenem la tornada a Marrakech.

Arribem a Marrakech a l'hora de dinar. Després de l'àpat de l'hotel Alí, ens retrobem amb el Houssain i la Raquel que ens guien fins l'hotel on estarem allotjats els dos propers dies.

Després d'instal·lar-nos, anem a fer un tomb per la ciutat, visitem la gran plaça Jam el Fna plena de tendetes on et venen tor tipus de coses, fruits secs, taronges , llimones, dàtils etc., també n'hi han que fan menjars.

Dia 3 d'abril

Avui és dia de turisme. Contractem un guia turístic per visitar la ciutat. Per començar, ens endinsem en el gran Zoco i visitem alguns tallers d'artesanía on es treballa la fusta, la pell, els metalls, la ceràmica, etc. Comprem alguns records i als voltants de les dotze visitem el museu de Marràqueix i després la Madrasa o escola alcorànica Ben Youssef, magnífica obra d'arquitectura àrab. Per acabar visitem també el palau Dar si Said.

Cal dir que a les hores centrals del dia la calor es fa sentir força. Un cop havent dinat, fem una llarga migdiada. Al vespre ens acomiadem de la Cris perquè demà se'n torna cap a casa seva.

Dia 4 d'abril

Ens queden dos dies més d'estada. Avui decidim fer una visita a Essaouira, població costanera de l'Atlàntic a uns 180 km de Marràqueix. Essaouira és un antic port fortificat fundat pels portuguesos al segle XVI. Conserva un seguit de fortificacions arran de mar amb diversos canons de l'època. La població és plena de carrers estrets, amb un munt de tallers d'artesanía on es poden veure treballs interessants en fusta, ceràmica i metall.

A l'hora de dinar anem al port, on ens crupim una bona graellada de peix. Cal dir que el port és un immens aparcament de "pateres" (barques petites i totes del mateix color). Després de fer el cafè al Café España, tornem cap a Marràqueix a mitja tarda. Després de sopar, una altra petita volta per la ciutat.

Dia 5 d'abril

Avui és l'últim dia a Marràqueix. Al matí fem les darreres compres. Ens acomiadem del Houssein i la Raquel i als voltants de la una som a l'aeroport per tal d'agafar el vol que ens torni a casa. Arribem a l'aeroport de Girona a les set del vespre (hora peninsular), on ens esperen familiars i amics, i d'aquí cap a casa. En aquest moment donem per finalitzat el trekking.

Ha estat una setmana intensa, plena de vivències i de situacions noves. El nostre principal objectiu, pujar al Toubkal, s'ha complert; el temps ens ha acompanyat; els viatges, els vols d'avió, tot perfecte. Esperem tornar-hi altre cop. A reveure!

Jaume Montoliu